

24. NEDELJA MED LETOM

NEDELJSKO PISMO

župnije Prevalje

Mr 8,27–35

VERE NI BREZ (KRIŽANE) LJUBEZNI

Po besedah apostola Pavla mora »vera delovati po ljubezni«. O tem nas prepričuje tudi apostol Jakob v drugem berilu. »Kaj pomaga, bratje moji, če kdo pravi, da ima vero, del pa nima?« Raoul Follereau v eni svojih knjižic piše, kako je neki »neoporečen« kristjan ob koncu življenja prišel pred Boga in mu dejal: »Gospod, vse življenje sem ti zvesto služil. Moje roke so čiste.« Bog pa mu je nato rekel: »Res so čiste, vendar so tudi prazne.« Tako razsodbo bi utegnil slišati marsikdo med nami, ki živi svoje krščanstvo površno, brezosebno, iz navade. Jezusovo vprašanje učencem v današnjem evangeliju: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« je namenjeno slehernemu od nas. »Kaj praviš, kdo je Jezus Kristus?« To terja od nas oseben, enkratni in tudi obvezujoč odgovor, ki ga ne bomo izrekli z jezikom, temveč s svojim življenjem – hodeč po Jezusovi poti, nad katero se razteza senca križa. Jezus nam daje vedeti, da njegov odhod v trpljenje in smrt ni samo njegov, temveč tudi vseh tistih, ki hočejo v veri hoditi za njim. Tu dobi

Jakobov nauk o veri in delih svojo dejansko neizpodbitnost. Vera brez trpljenja ni krščanska vera. Vera, ki hoče le rešiti in ne izgubiti, bo vse izgubila. Reševati sebe je sebičnost, egoizem, ki je nezdržljiv z vero, katere ni mogoče ločiti od ljubezni.

Pater Ramon Cue v knjigi Moj polomljeni Kristus pripoveduje, kako je kot ljubitelj umetnosti iskal kakšno izjemno upodobitev Jezusa na križu. V neki prodajalni starin je odkril kip Križanega, ki je bil hudo poškodovan med državljansko vojno. Kupil ga je in sklenil, da ga dal obnoviti. Tedaj je Križani spregovoril: »Poslušaj, če že vpriči mojih polomljenih udov obujaš spomin na tiste, ki so v vojni uničevali moje podobe, kako da ti ne pride na misel toliko in toliko tistih, ki žalijo, ranijo, zlorablajo in pohablajo svoje brate v času po vojni? ... Poglej, neizmerno veliko kristjanov se utaplja v pobožnosti, v svečah in cvetju nad lepimi Kristusi, pri tem pa pozabljuje na svoje brate, na ljudi: na grde, polomljene in trpeče Kristuse. S tem se ne morem strinjati.«

Po: S. Čuk, Misli srca

Za duhovno rast

In vprašal jih je: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« Peter mu je odgovoril in rekel: »Ti si Kristus.« Strogo jim je prepovedal, da bi to komu povedali. In začel jih je učiti, da bo Sin človekov moral veliko pretrpeti, da ga bodo starešine, véliki duhovniki in pismouki zavrgli in umorili in da bo po treh dneh vstal. O teh stvareh jim je odkrito govóril. In Peter ga je potegnil k sebi in mu začel braniti. (Mr 8,29–32)

V življenju slehernega človeka je mnogo stvari, ki jih le s težavo dojemamo razum. Duhovni svet je še posebno trd oreh za marsikaterega sodobnika, enako svet Jezusa Kristusa in skrivnost odrešenja. Marsikdo ne more sprejeti Boga, ki bi bil tako drugačen od njegovega pojmovanja. Oddalji se, ker hoče ohraniti »zdravo človeško logiko«.

Prvo znamenje jasnosti je opazno v Petrovi izpovedi vere, da je Jezus Kristus Maziljenec in Božji poslanec. Toda to je le kakor sončni žarek, ki se je za trenutek prikazal skozi gozd, za trenutek širok, toda kmalu skoraj ponovno izgubljen med drevesi. Resnica, da mora Jezus trpeti in umreti, je za njegovo razumevanje pretežka. Tudi za marsikoga izmed nas.

Vsakdo izmed nas je povabljen, da razmisli o jasnosti in slepoti v lastni veri ..., o tem, kako dojemam Kristusa ... In nenazadnje: ali sem pripravljen sprejeti evangelij, Kristusa z vsemi dejstvi, ali le to, kar je mi pri njem ugaja?

Po: Bogoslužno leto B

Gospod hoče, da njegovi tako včerajšnji kot današnji učenci vzpostavijo z njim oseben odnos in ga s tem sprejmejo v središče svojega življenja. Zato jih spodbudi, da se z vso resnico postavijo pred same sebe, rekoč: 'Kaj pa vi pravite, kdo sem?' Jezus danes postavlja to tako neposredno in pristno vprašanje vsakemu od nas: 'Kdo sem jaz zate?' Vsakdo je poklican odgovoriti v svojem srcu ter se pustiti osvetliti z lučjo, ki nam jo da Oče, da bi spoznali njegovega Sina Jezusa. Tudi nam se lahko zgodi, kakor se je Petru, da z navdušenjem zatrdimo: 'Ti si Kristus.' Toda ko nam Jezus jasno pove, kar je rekel učencem, da se bo njegovo poslanstvo izpolnilo, ne na široki cesti uspeha, temveč na strmi poti trpečega, ponižanega, zavrženega in križanega Služabnika, se lahko tudi nam zgodi, kakor se je Petru, da protestiramo ter se upremo, saj je to v nasprotju z našimi pričakovanji, posvetnimi pričakovanji. V takih trenutkih si tudi mi zaslužimo koristen Jezusov očitek: 'Postavi se zadaj, za mano, satan, ker ne misliš na to, kar je Božje, ampak na to, kar je človeško!'

Po: E. Mozetič

NEIZČRPNA JE TVOJA MODROST

Moj Bog,
neizčrpna je tvoja modrost,
nedoumljivi so tvoji sklepi,
neizsledljiva so tvoja pota.
Kdo je namreč spoznal tvoje misli?
Ali kdo ti je bil za svetovalca?
Ali kdo ti je prej kaj dal,
da bi mu moral dati povračilo?

Kajti v tebi ima vse svoj začetek,
po tebi vse živi
in v tebi ima vse svoj cilj.
Vse, kar imam, imam od tebe.
Vse, kar sem, se zgodi po tebi.
Tebe želim hvaliti in slaviti
zdaj in vekomaj! Amen.

*Molitvenik za mlade, Molitev po
Pismu Rimljanom 11,33-36*

Danes se mnogi bojijo sprejeti dokončno odločitev, ki bo vplivala nanje za vse življenje, ker se jim zdi to nemogoče ... In ta miselnost vodi tudi mnoge, ki se pripravljajo na poroko, da rečejo: »Skupaj bova ostala, dokler bo najina ljubezen trajala ...« Ampak kaj razumemo pod besedo »ljubezen«? Zgolj čustvo, psihofizično stanje? Seveda, če je samo to, potem se na tem ne more zgraditi nekaj trdnega. Toda če je ljubezen odnos, potem je rastoča realnost – in lahko rečemo, na primer tako, kot gradimo hišo. In hišo gradimo skupaj, ne vsak zase! ... Verjetno ne želite graditi na pesku čustev, ki pridejo in odidejo, ampak na skale prave ljubezni – ljubezni, ki prihaja od Boga ... Ne smete dovoliti, da vas osvoji »kultura začasnosti«. Ta strah pred »za vedno« lahko ozdravite s tem, da se vsak dan izročite Gospodu Jezusu. Tako vaše življenje postaja vsakodnevna duhovna pot,

sestavljena iz korakov, drobnih korakov, korakov vajine skupne rasti.

Oznanila

◆ **Z jutrišnjim dnevom, to je s ponedeljkom, 13. septembra, začnemo z rednim veroukom po urniku, ki je objavljen na spletni strani prevaljske župnije, izobešen je tudi na župnijski oglasni deski, v tiskani obliki pa si ga lahko skupaj s cenikom veroučnih knjig vzamete na pultu za verski tisk pri vходу v cerkev. Prispevek vsakega otroka za katehezo je enoten za vso našo dekanijo in znaša 35 €, drugi veroučenec iz iste družine plača polovico, tretji pa ne prispeva nič.**

◆ **V soboto, 18. septembra 2021, bo v Stični že 40. festival mladih. Štirideset let omenjeni festival vzgaja, utrjuje v veri in spodbuja generacije mladih. Geslo srečanja je »Utrdi moje korake!«**

◆ **V nedeljo, 19.9.2021, bo pri sv. maši ob 9.30 izročitev imenovanj novo imenovanim članom cerkvenih ključarjev in članom ŽPS. Vse novoimenovane člane prosim, da se na ta dan udeležijo podelitve imenovanja. Vabilo bodo prejeli tudi po pošti.**

Darovalci za drenažo na Lešah:

Pepi in Marjana Berložnik 100 €; N. N. 50 €; N. N. 500 €; Pavše Alojz 60 €; Marjan in Angelca Pancera 200 €.

Za izplačilo drenaže je potrebnih še 54.529,91 €.

HVALA ZA DAROVE!

Svete maše

**12. 9. 2021 – 24. NEDELJA MED
LETOM**

7. 30 za vse žive in pokojne župljane
9.30 za † dva Maksimiljana Nemca
11.00 na Poljani za +Zofko in Slavkota
Rubin

PONEDELJEK, 13. 9., Janez Zlatousti

19.00 Franca in Jožefo Rožej ter
+Hribarjeve

TOREK, 14. 9.; Povišanje sv. križa

19.00 +Lovrenca Kerta, Mojca in Ivo
Pintarič

SREDA, 15. 9.; Žalostna Mati Božja

7.00 za +Franca in Aniko Zorman

ČETRTEK, 16. 9., Kornelij, papež

18.00 za +Ivana Knez, osm.,
Sekavčnikovi nečaki
19.00 za +Angelo Novak, Marinka in
Teodor Dobrodel

PETEK, 17. 9., Robert Bellarmin, škof

7.00 za +Veroniko Piko

SOBOTA, 18. 9., Riharda, kraljica

19.00 za +Lenarta Marin

**19. 9. 2021 – 25. NEDELJA MED
LETOM**

7. 30 za vse žive in pokojne župljane
9.30 za +Ivana Borovnik in sorodnike

**13. september
JANEZ ZLATOUSTI**

Doma je bil iz mesta Antiohija. Rodil se je med letoma 346 in 354. Oče, visok častnik, je umrl kmalu po Janezovem rojstvu, dvajsetletna vdova, blaga in pobožna Antuza, se je vsa posvetila vzgoji svojega edinčka. Namenila ga je za državno službo in mu omogočila najboljšo vzgojo. Toda v Janezu je zmagalo nagnjenje, da se ves posveti Bogu. Vzljudil je Sveto pismo in ga preučeval kot vodilo za življenje. Ko je bil duhovno že zrel mož, se je dal krstiti. Potem se je za nekaj časa umaknil v puščavsko samoto, kjer je zbolel in to je vzel kot Božji namig, naj se vrne v Antiohijo. Tam ga je škof Meletij posvetil najprej v diakona, nato pa v duhovnika. Kmalu so mu zaupali službo govornika v stolnici, ki jo je opravljal dvanajst let, in sicer izredno uspešno. S svojimi nagovori si je prislužil vzdevek Krizostom – Zlatousti. Ko je leta 397 umrl carigranski patriarh, so Janeza zvijačno zvalili v Carigrad in ga postavili za njegovega naslednika. Ko je Janez službo sprejel, je pokazal, da hoče vse dolžnosti vestno opravljati, povelja pa prejemati samo od Kristusa, ki je kralj kraljev. Kmalu (l. 407) je moral zaradi aleksandrijskega patriarha Teofila v izgnanstvo pod vzhodje Kavkaza. Po nekaj mesecih je tam umrl.

Izdajatelj: Župnija Prevalje, Na Fari 44,
2391 Prevalje; tel.: 02 824 02 21, ali
GSM: 041 390 700;
TRR: SI56 048700002867311;
uradne ure vsak dan po sv. maši;
e-mail: zupnija.prevalje@gmail.com.
www.zupnija-prevalje.si
Odgovarja: Franc Brglez, župnik